

Γράφει η **Ντίνα Ρέππα**

Τι εποχή κι αυτή; Σακατεμένη και κολασμένη... εποχή των τεράτων... Ξημέρωμα 14 Νοεμβρίου 150 νεκροί στο Παρίσι από τους φασίστες των ISIS... πριν ένα μήνα στην Άγκυρα οι ίδιοι φασίστες δολοφόνησαν 120 διαδηλωτές της Ειρήνης... στο Αιγαίο κάθε μήνα δολοφονούνται μερικές δεκάδες, από την πολιτική κλειστών συνόρων της ΕΕ και των κυβερνήσεων, ανάμεσά τους και της ελληνικής... και κάθε μέρα δολοφονούνται εκατοντάδες από τον πόλεμο που μαίνεται στα κολαστήρια της Συρίας, της Παλαιστίνης, του Ιράκ, του Αφγανιστάν κι ο κατάλογος είναι ατέλειωτος... κι οι σύγχρονοι μακελάρηδες, άλλοι φανατικοί ισλαμιστές από το κράτος του μαύρου μίσους, άλλοι κόσμιοι και σεβάσμιοι ολιγάρχες του πλούτου, φανατικοί υποστηρικτές του θεού του κέρδους... Όλοι βγαλμένοι από την ίδια μήτρα... όλοι παιδιά κι αδέρφια του ίδιου κολασμένου καπιταλισμού της εποχής της κρίσης... τους ισλαμοφασίστες τους βύζαξε με μητρική ευλάβεια ο Αμερικάνικος και Ευρωενωσιακός Ιμπεριαλισμός... τους έθρεψε στα σπλάχνα του ο πιο μισητός καπιταλισμός που δε διστάζει να φτιάξει τέρατα αρκεί να ανακτήσει την κερδοφορία του... και τους θρέφει ακόμα, για να λιώσει κάτω από τη μπότα του κάθε απελευθερωτικό σκίρτημα και αντίσταση των λαών στο τουρκικό Κουρδιστάν, στο Κομπάνι και την Παλαιστίνη... για να συνθλίψει κάθε εργατική αντίσταση στις χώρες που επελαύνει το κεφάλαιο σαρώνοντας κάθε δικαίωμα...

Τα δάκρυα για τους νεκρούς στο Παρίσι είναι κροκοδείλια... μόνο οι λαοί θρηνούν αληθινά... τα γεράκια των οικονομικών και στρατιωτικών πολέμων και ανελέητων ανταγωνισμών τρίβουν τα χέρια τους... βρήκαν ευκαιρία να κάνουν μαζική πολιτική πάνω στον τρόπο... για τα δικά τους σχέδια και επιδιώξεις... για να κλείσουν τα σύνορα και να κρατήσουν έξω από αυτά, τους δραπέτες από τα σύγχρονα Άουσβιτς που οι ίδιοι δημιούργησαν... Γιατί η Συρία του πολέμου και του ισλαμικού κράτους, το Αφγανιστάν του “ιερού” πολέμου του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, η Λιβύη, η Παλαιστίνη, οι χώρες που λεηλατούνται οικονομικά, είναι τα Άουσβιτς και τα Νταχάου του 21ου αιώνα... του αιώνα της πιο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης... οι λαοί

που δραπετεύουν, οι φτωχοί που ανεβαίνουν σε μια βάρκα για να διασχίσουν...τη ζωή, είμαστε εμείς... μόνος τρόπος για να ξεφύγουμε από αυτό τον τρόπο είναι να ανασυνταχθούμε οι καταφρονεμένοι, να ενωθούμε οι φτωχοί, να πολεμήσουμε οι διωκόμενοι για τα δίκια της τάξης μας... μας προτείνουν να κλείσουμε τις πόρτες στους φτωχούς, γιατί αυτοί λέει είναι οι επικίνδυνοι εχθροί... άι! καημένε... ο εχθρός είναι στη χώρα σου... δεν το βλέπεις; Είναι αυτός που στέλνει στρατεύματα για να εξάγει τάχα ελευθερία και δημοκρατία και συμμαχεί και φτιάχνει τέρατα για να την εγκαθιδρύσει... είναι αυτός που λεηλατεί οικονομικά χώρες ολόκληρες και φτιάχνει εκατομμύρια φτωχούς που ψάχνουν ψωμί όπου γης... είναι αυτός που διαλύει τη γενιά μας και κάθε επόμενη γενιά με τα μνημόνια και τα σύμφωνα σταθερότητας... μην τους πιστέψεις ξανά... μην τους κάνεις τη χάρη να φοβηθείς τον πρόσφυγα και το μετανάστη... δεν κρατάει αυτός καλάσνικοφ... αυτός που κρατάει καλάσνικοφ ήρθε στην Ευρώπη με το αεροπλάνο, δεν διακινδύνεψε στα παγωμένα νερά του Αιγαίου... και τα εισιτήρια του τα εξασφάλισαν οι ολιγάρχες που ανταγωνίζονται για τα πετρέλαια και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές...

Μην τους κάνεις το χατήρι να απλώσεις παντού το φασισμό... αν εμείς τρομάξαμε από το Παρίσι και την Άγκυρα, οι χιλιάδες που διασχίζουν τα σύνορα ζούσαν στον τόπο τους κάθε μέρα και κάθε στιγμή δεκάδες Παρίσια... από αυτά δραπετεύουν... ίσως τώρα να τους καταλάβουμε καλύτερα... οι ολιγάρχες φτιάχνουν ένα κράτος φρούριο, μια Ευρώπη φρούριο... θέλουν να ελέγχουν τα περάσματά μόνο αυτοί... να περνάει ότι μπορούν να εκμεταλλευτούν, όσο μπορούν να το εκμεταλλευτούν και όταν τους βολέει να το εκμεταλλευτούν... για να γεμίζουν το πουγκί τους μπας και γλιτώσουν από την κρίση τους... κι εσύ σ' αυτό το φρούριο θα 'σαι φυλακισμένος... για να σε προστατεύουν τάχα από τον τρόπο «των άλλων»... για να σε απειλούν με τον τρόπο «των άλλων» και να σε κρατούν παραλυμένο και δεμένο... έτσι, θα σοδομούν πάνω κι απ' τη δική μας τη ζωή ανενόχλητοι... Να ενωθούμε οι εργάτες, όπου γης... αυτό μόνο... Να ενωθούμε για να πολεμήσουμε το τέρας... και το τέρας έχει ονόματα... εκμετάλλευση, φτώχεια, κέρδος, πόλεμος, φασισμός, ιμπεριαλισμός, δηλαδή καπιταλισμός... όσο κι αν προσπαθείς να αποφύγεις να αναμετρηθείς ξανά με το ερώτημα, εκείνο έρχεται αμείλικτο μπροστά σου... Βαρβαρότητα ή κοινωνική απελευθέρωση;